

[Helen Jørgensen]

af dette ikke er, at et nærluftforsvar er nødvendigt, at det faktisk er uansvarligt ikke at have det, hvis man overhovedet skal have et forsvar.

I Socialdemokratiet går vi ind for, at Danmark skal have et militært forsvar. Det står i vores arbejdsprogram, og der står også, at det skal være effektivt. Et flertal i dette Folketing sendte »Olfert Fischer« bemandet med frivillige værnepligtige til Golfen for at opretholde FN's sanktioner mod Irak. I denne situation var der brug for Stingermissilerne. Pludselig var det virkelighed, at danske soldater kunne blive angrebet fra luften. Kan nogen garantere, at en lignende situation ikke opstår et eller andet sted i verden? Desuden ønsker vi alle sammen, at vi kan få FN-systemet eller CSCE-processen til at virke i fremtiden, og så er det en god fred, der skal bevares.

Med disse ord kan jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke vil gå med til at standse indkøbet af nyt nærluftforsvarssystem til forsvaret.

Rønholt (KF):

Socialistisk Folkeparti har siden 1986 ihærdigt og med en vis succes arbejdet for at få udskudt anskaffelsen af et tidssvarende nærluftforsvarssystem med henvisning til, at Danmark ikke skulle bidrage til den almindelige oprustning. Nu har man så fundet en ny vinkel at angribe sagen fra, idet man nu henviser til den opløste blokpolitik.

Men man stiller sig selv det spørgsmål, hvad der ved en sikkerhedspolitisk vurdering i dag er værst, en kontrolleret blokopdeling eller en ustabil situation, som vi ser i dag, med risiko for eller udsigt til borgerkrig eller borgerkrigs-lignende tilstande og med et arsenal af våben.

Diskussionen kunne meget lettere dreje sig om, hvorvidt vi skal have et forsvar i Danmark. Med henvisning til den tidligere ordfører må jeg sige, at hvis vi skal have et dansk forsvar, skal det selvfølgelig udrustes up to date, det siger sig selv. Det er en forpligtelse, vi har over for de soldater, vi udruster, og skal de indsættes – hvad guderne må forbyde – skal de også være udrustet bedst muligt.

Vi har med henvisning til Golfkrigen set, hvorledes luftherredømme også giver herredømme på landjorden. Det var en udfordring på ny teknologi, og de, som havde det teknologisk bedste materiel, havde selvfølgelig også overvægten og herredømmet. Derfor blev »Ol-

fert Fischer« også udstyret med såkaldte Stingermissiler.

Forsvarsministeren har allerede gjort rede for, hvad det er for våbensystemer, disse Stingermissiler afløser, og det siger sig selv, at våben, der er udviklet i 1930'erne, ikke varigt kan leve op til de behov, vi har i dag, men jeg kan da berolige SF med, at der også fremover vil blive behov for en løbende udskiftning af materiellet. Det er altså ikke en engangsforeteelse; også fremover – lige meget hvor stabil situationen vil udvikle sig – vil der, så længe vi har et forsvar, så længe vi skal udruste en hær, også være behov for at udskifte og modernisere materiellet.

Sammenfattende kan jeg sige, at det er en konservativ holdning, at det forsvar, vi har nu og i fremtiden, skal være et forsvar, hvor de enkelte værn og disses enheder skal være udrustet, uddannet og bemandet således, at de også har forudsætninger for at kunne løse deres opgave, hvis de indsættes i kamp, og en sådan forudsætning er, at hærstyrker har moderne nærluftforsvar. Derfor er den konservative folketingsgruppe godt tilfreds med, at et bredt flertal i Folketinget har besluttet sig til at indkøbe Stingermissilet, og på den baggrund må vi afvise Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag.

Svend Aage Jensby (V):

Da Venstres ordfører, hr. Sønderby, er forhindret i at være til stede, skal jeg kort fremføre Venstres synspunkter til beslutningsforslag nr. B 14.

Vi er – det er ikke nogen hemmelighed for nogen – i Venstre absolut tilhængere af, at Danmark har et effektivt og et troværdigt forsvar, som passer ind i NATO's struktur, som den har været, og som den vil udvikle sig. Vi er et stort flertal, der vil opretholde et forsvar, som også har et effektivt nærluftforsvar, og hvis man ikke havde den holdning, kunne man anstændigvis ikke gå ind for i det hele taget at opretholde et forsvar. Hvordan skulle man så sikre sine soldater tilstrækkeligt mod luftangreb?

Den materielanskaffelse, der blev enighed om mellem Socialdemokratiet, regeringspartierne og Kristeligt Folkeparti i september måned i år, er ikke en forhastet beslutning. Det har, som forsvarsministeren allerede har